
ANTROPOMORFITA (3) *sb m*

-ph- : -f- (2:1).

Pisane dużą literą; oba a prawdopodobnie jasne; teksty nie oznaczają ó.

pl G antropomorfit(o)w (1). ◊ A antropomorfity. ◊ I antropomorfitami (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek greckiej sekty heretyckiej, powstałej w IV w., przypisującej Bogu ludzkie właściwości [anthropomorphitae – kacerze byli, którzy wierzyli, jakoby też Bóg kształt, ciało i insze członki człowiecze miał Mącz 11b; ci którzy Boga w człowieka przemieniają Calep] (3) : [kościół słumi] Sámofátená/ Mánichej/ Aryuáfá/ Antropomorphity KromRozm II v4v; CzechEp 255; Bo to iest kàcerłtvo Antropomorfitow/ mniemác žeby Bog miał tákże ręce/ oczy/ nogi/ iáko człowiek. WujNT 471.

TZ